

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiacz, a város
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábas poszt
soronként 5 kr-ával
számítatnak.

A hamisitók ellen.

Debreczen, márczius 10.

Most kezdette meg tanácsko-
zását az a szakbizottság, mely a
földmívelügyi miniszter által hiva-
tott össze a végből, hogy a bor-
hamisitás ellen hozott törvények
végrehajtására készített újabb ren-
deletet előadói tervezetét végig
tárgyalják s tapasztalataikkal s
tanácsadásaikkal hozzájáruljanak
ahhoz, hogy ezen tervezetből egy
a borhamisitás meggátlására való-
ban hivatott és gyakorlatilag be-
vált rendelet váljék.

Am, tekintve a keresztülvitel
nehézségét, egy kissé sok is, amit
e rendeletről várunk. De hogy
már maga a tervezet sokkal jobb,
mint a régi rendelet, azt csak
azért is föl kell tennünk, mert az
ujabbnak alapjául három évi tap-
asztalat szolgál. — De van más
okunk is erre a föltevésre, az
ugyanis, hogy szemünk láttára
ugrasztotta ki a nyulat a bokor-
ból, hogy az új rendeletnek pusztá
javaslatára oly általános és egy-
hangu feljajdulás hangzott fel a
pinczékből és erjesztő kamarák-
ból a Kárpátoktól az Adriáig,
mely biztossá tesz bennünket,
hogy a miniszter rájött a koty-

vasztók titkára és megtalálta a
helyes utakat és módokat is, me-
lyekkel az országos méregkeve-
rők üzelmét megakadályozhatja.

Ezen feljajdulásukból kitűnik
most már, hogy mi történik egy
össel mélyebben hazánk megszen-
telt földjében és hogy mit iszik a
magyar ember buvában-bánatában.
Bizony esigert vagyis lőrét, ha-
tóságilag engedélyezett és törvény-
be iktatott néven — törkölybort
készítenek alant — és ezt isszák
bor helyett fönt.

A híres Petiot ugyanis kimu-
tatta, hogy a friss bortörkölynek
két, háromiziglen való szapulata
is teljes mértékben bírja a termé-
szetes mustnak összes alkatrészeit,
kivéve a ezukrot és a savanyt.
Ha tehát e kettőt a törkölyre töl-
tött s onnan pár nap mulva le-
eresztett vízbe a kellő mennyiség-
ben beletesszük, erjedni hagyjuk,
s aztán aranyárgára vagy vöröstre
festjük, megkapjuk a századvégi
bort, amelynek bizonyára nem
kiszérsze lehet abban, hogy „nem
boldog a magyar“.

Ezt a törkölybort azelőtt is készi-
tették a szőlősgazdák cselédbor-
nak, vagy földmunkások számára,
de most iparilag nagyban gyárt-
ják s a kellő ingredienciák hoz-

záadása és ügyes kezelés által
természetes borhoz hasonlóvá
teszik, helyette s vele egy árban
mérik, jóllehet az igazi must ára-
nak csak egy negyed részébe
kerül az ilyen törköly bor elő-
állítására.

A borspekulánsok, koresmá-
rosok, stb. úgy jártak el tehát,
hogy szüretkor nagy mennyiség-
ben összevásárolták a törkölyt a
termelőktől, s otthon esőndes el-
vonultságban gyártották a törköly-
bort, mely Petiot tapasztalatai
alapján még a harmadik vízföl-
eresztést is ellátja a valódi must
eksztraktív alkatrészeivel; vagy
is magyarán mondvá, a törköly-
bor-szüret mindig háromszorosan
fölülmulta a megfelelő természetes
bor-szüretet. Ennek a bornak az-
után különféle hegyi, kerti
„megigazitása“ adja a mi „kiváló“
asztali borainkat.

Ennek a visszaélésnek gyö-
kerét vágja ki a földmívelésügyi
miniszter „előadói tervezete“,
midőn ebben azonkívül, hogy a
törkölybort csak saját igazi neve
alatt engedi kiméretni a terméste-
szetes bortól külön ellécelt söntés-
ben, és midőn azonkívül, hogy
természetes borral való keverését
is tilalmazza, egyenesen lehetet-

T Á R C Z A.

A veszett kutya.

(Mutatvány egy új könyvből.)

Irta: Milkó Izidor.

Amióta az asszony hibája miatt Is-
ten kiűzte a paradicsomból az embert,
azóta a nők Párisba kíváncsoznak. Talán
azért nevezte el e szép várost egy fran-
czia író a nők paradicsomának.

Oda vágyódott a mi fiatal barát-
nónk is: Tatai Pistáné s nem juthatott
oda semmiképen, mert Tatai Pista szörnyű
lomha volt, ha utazásról volt szó. Egy
vadászat kedvéért, vagy egy kis képviselő
választásért képes volt napokig le nem
feküdni s ezer strapációt végig tūrni, de
a vasutól irtózott. Nem volt érzéke a
nyugoti civilizáció áldásai iránt, — mint
a felesége mondta, ki a nyugoti civiliz-
áció áldásait francia regényekből is-
merte. Hogy megismerhesse azokat saját
tapasztalásából is, arra nem tudta rávenni
a férjét, aki inkább vett neki egy új
gyémántkészert s szívesebben butorostatta
újából a szalonját, semhogy elvigye Pá-
risba.

— Hát nem jobb itthon? — kérdé
mindig, valahányszor a párisi utazás terve
földerült, tehát minden héten.

Est csak akkor állithatnád olyan biz-
tossággal, ha már láttad volna Párisot, —
felelte ilyenkor mindig Caesarine, aki

egyszer nagyon közel volt ahhoz, hogy
Párisba jusson.

Az idei őszszel ugyanis, amint egy
alkalommal magányos erdei sétájából
hazaérkezett a kastélyba, így szólt az
urához:

— Te Pista, baj van!

— Micsoda?

— Megharapott egy kutya.

— Hol?

— Az erdőben.

— Nem úgy értem...Hol harapott
meg? Micsoda testrészen?

— A lábomon.

— S egy kis gondolkodás után
hozzátette:

— A jobb lábomon.

— Fáj?

Caesarine csodálkozva felelte:

— Nem. De úgy gondolom, az nem
is szokott fájni. Hanem...

S most sirásra fakadva folytatta:

— Hanem az ember kilencz nap,
kilencz hét, kilencz hó, vagy kilencz
esztendő mulva maga is harap...

Pistát elfogta a félelem.

Csak nem gondold, hogy a kutya —?

Caesarine ledobta magát egy pam-
lagra s görcsös sirással válaszolt:

— Oh bizonyosan tudom, hogy

veszett volt.

Pista a verejtéket törölte homloká-
ról. Megfogta felesége kezét és kérdezgette:

— Milyen volt a kutya?

— Nagy sárga, a szemei forogtak,
a szája tajtékzott...Jaj, ha csak rá

gondolok!

Pista becsengette a cselédséget s ki-
adta a rendeletet, hogy a kocsis azonnal
fogjon be s siessen a városba a főorvos-
hoz, a többi férfieselédék pedig fegyver-
kezzenek fel puskával, botokkal és revol-
verekkel s bunkózzák, vagy löjjék le a
kóbor állatot, a hol érik.

Pár óra mulva visszajöttek az em-
berek jelenteni, hogy az egész határban
nem láttak a leírásnak megfelelő kutyát s
hogy azok, a kikkel az erdőben s a mező-
kön találkoztak, szintén nem láttak
olyat.

— Ez nehezíteni fogja a baj kon-
statálását, — mondta az orvos, a ki ak-
korára már szintén megérkezett. — Ha a
kutyát fel nem boncolhatjuk, akkor nem
állapíthatjuk meg a veszettséget. Mutassa
meg kérem a sebhelyet.

Caesarine szégyenkezve húzta le a
harisnyáját, a melyen keresztül a kutya
beeresztette a fogait a fehér husba. A
láb gyönyörű volt, a seb igen pieziny. Az
őreg orvos, a kinek rengeteg nagy prak-
szisa volt, azt állítá, hogy még nem lá-
tott ily szép lábat, de ilyen kicsiny sebet
sem!

— Mindamellet a dolgot komolyan
kell venni — mondá. — Mert nem lehet-
etlen, hogy a kutya igazán veszett volt.

— Oh, minden bizonnyal az volt —
földokolta Caesarine.

— Ha nagysád valóban azt hiszi,
akkor, hogy minden nyugtalanságnak ele-
jét vegyük, azt fogom tanácsolni, menjen
a Pasteur-intézetbe és oltassa be magát
veszettség ellen. Ez gyógyszer lesz, ha a

lenné teszi az ipari és üzletszerű előállítását azzal, hogy szigorúan elrendeli, miszerint a törköly bort csak házilag, tehát csak a termelőknek szabad készíteniök, és hogy a taposás és sajtolás után nyolcz napon belől.

Ez a két utóbbi rendelkezés készítette modern bortermelésünk érdemes utörőit a föntérintett följajdulásra. A P. Ll. és az „Egyetértés gazdasági rovataiban élénk színekkel van kifestve, mily károsodást szenved a magyar „bortermelés“ ha a miniszter ezen javaslata az anketen keresztül megyen. Ez által ugyanis első sorban óriási károsodást fog szenvedni „cukoriparunk“, amiből ismét kitűnik, hogy a törkölybor gyártás már oly mérveket öltött, hogy a hazai cukorfogyasztásban elsőrangú tényezővé vált. Közönjük szépen.

De másodsorban azzal érvelnek az érdekelt „bortermelők“ és kereskedők, hogy a kifogásolt rendelet, midőn tilalmazza a belföldi „borgyártást“ egyenesen ránk szabadjára a külföldi versenyt, miután evidens, hogy azon olasz és osztrák borok, melyek olaszban szállítanak hozzánk, mint amennyibe a mi természetes borunk mustjának előállítása kerül, tulajdonképen nem egyebek, mint „törkölyborok“ vagy legalább is felerészben természetes borral kevert lőrök. Megtudjuk ama szakszerű közleményekből, hogy az osztrák kormány a maga részéről nem is tilalmazhatja a törköly-

boroknak természetes borok helyett való elárusítását, mert különben Dalmácia és Déltirol egész bortermelését tönkre tenné.

Ebből a — kétségtelenül igaz — föltevésükből arra a konkluzióra jutnak, hogy mivel a közös vámterület következtében ezek a borok hozzánk akadálytalanul bejöhetnek, a miniszternek a viszonosság elvénél fogva nálunk is meg kell engednie a törköly-borok ipari és üzletszerű készítését, természetes borral való keverését s ilyen név alatti elárusítását.

Hát a föltevést megengedve, a konkluzióra nézve mégis egészen más eredményre jutunk. Arra ugyanis, hogy ha már nem áll módunkban az olasz külföldi „gyanus eredetű“ borok behozatalát megakadályozni, tilalmazzuk szigorubbán e külföldi borok keverését hazai borainkkal. Ezt meg lehet tenni, anélkül, hogy a közös vámterület vagy Olaszországgal fennálló kereskedelmi szerződésünk ellen véténénk. Az új tervezetben ugyanis meg van engedve valamely bornak például „Magyarádi“ ezim alatt való elárusítása, ha kevert bár, de nagyobb részben és jellegében Magyarádi. Mondassék ki, hogy a hozzá kevert alkatrészt nemcsak hogy törkölybor, de külföldi bor sem lehet, mondassék ki, hogy a külföldről behozott bor csak „külföldi“ néven árusítható és akkor ellenőrizhetjük, mennyi ilyen bort vásárolnak kereskedőink és mennyit adnak el belőle. Ily módon nem

kell félnünk a külföldi lőre versenyétől s nem kell az ellen oly formán védekeznünk, hogy a saját belföldi kotyvasztóink törkölyborának polgárjogot adjunk.

Politikai hírek.

Magyar pénz és a nemzetiségi izgatók.

A lugosi és gyulafehérvári görög-katholikus püspökségek és a balázsfalvi érsekség a vallás- és tanulmányi alaptól évek sora óta nagyobb összeget kaptak szegény papok és tanítók segítése fejében a nélkül, hogy a fölvevett összegek fölhasználásáról részletes kimutatást adtak volna.

Egyszerű nyugtára vették föl a pénzt és hovaforrásáról csak általános tételben számoltak el. A múlt év elején épen a nyugtáját küldötte be az egyik püspökség, mikor valami oláh nemzetiségi botrány került nyilvánosságra s Ivánkovits volt közoktatásügyi miniszteri osztálytanácsos, a kinek hatáskörébe az ügy tartozott, megütközve látta, hogy a segítség fölhasználásának tervét a püspök nem küldötte föl.

Utánna nézett a dolognak s kitűnt, hogy Trefort miniszter óta mindig ez volt a segítségfölvétel módja. Előterjesztést tett *Wlassics miniszternek, hogy a segítséget ezenül csak akkor engedelmessze, ha a püspökségek azoknak a névsorát is fölterjesztik, a kiknek a pénzt szánták*, ne hogy olyanok kapjanak a magyar államtól anyagi támogatást, a kiknek a nemzetiségi agitációkban részök van. A miniszter elfogadta az előterjesztést. A 3 egyházmegye előjárósága hallani sem akart a reformról s a balázsfalvi érsek megnehezítette a lugosi püspökség betöltését is, esak hogy eltántorítsa a minisztert szándékától.

Wlassics Gyula vallás- és közoktatási miniszter azonban hajthatatlanul ragaszkodott álláspontjához és a püspökségek az érsekkel együtt egy esztendeig

kutya tényleg beteg volt s nem lesz ártalmára akkor sem, ha a harapás ártatlan természetű.

— Utazni? — kérdezte Pista kedvetlenül.

— Ezt az áldozatot meg kell hoznia — felelte az orvos. Végre is én nem állhatok jót semmiért. Hátha veszett volt a kutya!

— Az volt! Az volt! — zokogta göresösen Caesarine.

— Jó, elviszlek hát a Pasteur-intézetbe.

Caesarine egy kicsit megnyugodott s miután az orvos elhagyta a kastélyt, szobalányával együtt hozzáfogott az uti készületekhez.

— Miért pakolsz oly sokat? — kérdezte Pista, aki minduntalan bejött a felesége szobájába.

Az ő holmija már készen volt. Egy félóra alatt begyömöszölte egy kis kézi kofferba.

— Az ember nem tudja meddig marad — világosította föl az asszony.

S kis vártatva hozzá tette;

— Oh, hogy mily viszonyok között, halállal a szivemben kellene meglátnom Párist!

A férj a füleit hegyezte.

— Mit? Hogy? Mit beszélsz?

— Sajnálkozom, — felelt Caesarine — hogy mikor végre eljuthatok Párisba, ilyen kedély állapotban kell oda mennem.

— S megint sóhajtozni kezdett.

— Nincs okod a lamentálásra — felelte Pista. Ne félj semmit, nem fásztalak olyan messzire.

Caesarine megsemmisülve kérdé:

— Hogyan, hát nem Párisba megyünk? Nem ott van Pasteur?

— Pasteur, fiam, nemrég meghalt. A róla elnevezett intézet ugyan megvan Párisban — de van hozzá hasonló Budapesten is.

Caesarine elhaló hangon kérdezte: — S te Budapestre akarsz engem vinni?

— Természetesen. A budapesti Pasteur-intézetbe. Támogatnunk kell a hazai ipart....

Caesarine, akinek sejtelve sem volt arról, hogy Budapesten is tudnak beoltani veszettség ellen, kétségbeesve roskadt egy karosszékre.

— Oh, milyen szerencsétlen vagyok? — feldokláb.

— Légy nyugodt édes — vigasztalta a férj.

— A budapesti intézet igen jó vezetés alatt áll, s híre nem rosszabb mint a párisi.

— De én nem megyek Pestre! — kiáltotta Caesarine és hiszteriás sirásra fakadt.

Mikor ez a könnyzápor megszűnt, valamivel nyugodtabban kijelentette, hogy itthon marad. Kipakoltatta ládáját s ott folytatta a francia regenyét, ahol tegnap elhagyta.

Ez így ment két-három napig. S most már Pista kezdett nyugtalan lenni. Az ördögbe is! — nem kellemes gondolat, ha attól kell félni, hogy egyszer esőkolódzás közben megharapja

az embert a felesége, akit rövid idő előtt megharapott egy veszett kutya! De Caesarine minden nógatás dacára se akart újból pakkolni. Ugyilátszott, hogy el van szánva mindenre... Pista napról napra jobban rettegett s már-már elakarta magát határozni, hogy isten neki elviszi a szegény asszonyt Párisba, ha már olyan nagy bizodalma van ehhez a komisz nagy városhoz — midőn vagy öt nappal az erdei kaland után különösen édeskés kezdet lenni hozzá Caesarine. Amit sohase tett, az ölébe ült és szenvedélyesen kezdte ölelgetni Pistát.

— No most mindjárt megharap! — gondolta ez rémülettel.

Caesarine pedig mosolyogva szólott:

— Ugy-e te még mindig hiszed a históriát?... Nem láttam még soha életben olyan kutyát, amely állítólag megharapott. A saját zsolim fogait szoritottam a lábaimra, hogy elhitthessem veled az erdei találkozás rémjeségét. Párisba akartam már egyszer menni. Ha tudtam volna, hogy Pesten is van Pasteur-intézet, akkor valami okosabbat gondoltam volna ki...

Pistának akkora kő esett le a szivéről, mint a Kheopsz piramisa

— Már hogy lehet az embert így megijeszteni? — mondá.

De most, hogy ettől a nagy ijedtségtől megmenekült, most már igazán úgy illenék kedves Tatai ur, hogy vigye el egyszer magával Párisba a feleségét!

tartó tiltakozás, huzódozás után végtére is engedelmessékedtek.

Az idén oly pap és tanító, a kinek magyar hazafiságához szó fér, nem részesülhet már a magyar állam ily módon való támogatásában.

Ez volt az, a mire Wlassics Gyula miniszter a képviselőházban tartott legutóbbi beszédében czélt, Dózsa képviselő beszédére reflektálva.

A képviselőház ülése.

Budapest, márcz. 9.

A t. Ház Berzeviczy Albert elnöklete alatt folytatta a kultusbudget tárgyalását. Mócsy Antal szólott a népiskolai tételhez, majd Mezey Ernő foglalt állást a népoktatás államosítása mellett. Ugyanezt tette Polónyi Géza; ellene beszélt Péchy Tamás és Várossy Gyula.

Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter a ház helyeslése között jelezte álláspontját abban a kérdésben, melyet különben kifejtett már többször is a melyen változtatnia ma sincs oka.

A gazdasági ismétlő iskoláknál Óváry Ferencz dr. szólalt fel és meleg érdeklődéssel propagálta ennek a fiatal intézménynek az ügyét.

A muzeum tételénél Zichy Jenő gr. ismét hangoztatta az ő ismert kívánságait. Wlassics Gyula miniszter ebben a tekintetben is megnyugtató feleletet adott s egyben tisztázta és megegyeztetta az etnografiai muzeumra vonatkozó hírek egy és más hazugrészét.

Az ülés végén Várossy Gyula összeférhetlenségi eseteket jelentett be, amelyek az osztályországi bérbeadás folytán merültek fel a budapesti takarékpénztárnál levő országgyűlési képviselőkre nézve.

Az eseteket kiadták az illető bizottságnak.

A krétai zavarok.

Végre-valahára megjelent a görög kormány jegyzéke. Az utolsó perczben jelent meg, a mikor a hatalmak már vagy végrehajtották volna fenyegetésüket, vagy pedig tovább — tanácskoztak és tárgyaltak volna.

A jegyzék nem ment a frázisoktól. Van benne sok önhittség, sok hiúság, de viszont, ha Görögország nem azzal a tudattal indult volna Kréta szigetére, hogy az ő hivatása a krétaiak felszabadítása, az egész vállalkozás helyett más okot és ürügyet kellett volna keresni, a minnek alapján megindíthassák a latinát, amely Törökországot fogja elseperni.

Leglényegesebb része a jegyzéknek az — a mit különben már tegnapi távirataink is jeleztek — hogy miután az európai hajók ugyanis megakadályozzák a görög csapatok partraszállását, a görög hajókra ott nincs szükség, ergo hazamennek. György herezeg visszatérhet Athénbe. A szárazföldi csapatokat azonban a görög kormány a szigeten óhajtja hagyni, nehogy a szigetlakók a mohamedánok fanatizmusának legyenek kiszolgáltatva. Tenorja pedig a jegyzéknek az, hogy a krétaiakat kell meghallgatni a sziget jövőjére nézve. Nem rossz okoskodás. Kréta semmi esetre sem fogja óhajtani, hogy a régi állapotba helyeztessék vissza.

Maga a jegyzék különben így szól:

A görög kormány megvizsgálva a

hatalmak jegyzékében foglalt pontokat, tekintettel azok nagy fontosságára, előterjeszti véleményét a megállapított rendszabályok fölött, a mely vélemény a krétai helyzet ismeretén alapul. Miként a hatalmaknak, úgy Görögországnak is az az óhajta, hogy fentartsa a békét és megőrizze Kréta szigetét a végromlásától.

Az autonómia rendszere, a melyet a hatalmak elfogadtak, nem teljesítendi a hatalmak váráhozait, hanem a különböző korábbi rendszerek sorsára jut. A javasolt új kormányforma nem alkalmas arra, hogy előmozdítsa a rend helyreállítását. Az anarkia állandóan pusztítani fogja az országot. Oriási felelősséget venne magára a kormány, ha nem kéri a hatalmakat, hogy változtassák meg a megállapított kormányformát és egyesítsék Krétát Görögországgal, úgy, a mint azon tartományok felszabadításánál történt, amelyek Capo d'Istria elnöklete alatt a görög királyságot alkották.

A legutóbbi megszállások és rombolások láttára országunk lakossága lelki furdalásokat érzett a miatt, hogy a mult évben rábirta a krétaiakat a fegyver letételére. Az a szerenestlenség, a mely ezután következett, nem engedí, hogy erre a feladatra újból vállalkozzunk. A mi szavunk különben is süket fülekre találna, ha a hatalmak ragaszkodnának az új autonómia új kormányformájához. Felmerül az a kérdés, hogy milyen is legyen Kréta helyzete a kormányforma behozataláig.

A humanitás és a sziget pacifikálása érdekében csapataink visszavonására vonatkozólag oly értelemben appellálunk a hatalmakra, hogy ámbár a hatalmak hajói Krétában vannak és bár meg vagyunk győződve arról, hogy az egyesült hajóhadak megakadályozzák a török csapatok partraszállását és így az összes hellén hajók jelenlétére nincs szükség, még is úgy látszik, hogy a humanitás és a béke helyreállításának érdekében helyes lesz a görög csapatokat Krétán hagyni. Kötelességünk parancsolja, hogy ne engedjük át a krétaiakat a mohamedán fanatizmus kényének, kedvének.

Ha csapataink utasítást kapnának a hatalmaktól a sziget pacifikálására, a hatalmak óhajai és szándékai gyorsan és tökéletesen teljesedésbe mennének.

A rend helyreállítása után meg lehet aztán ismerni Kréta népének szabadon nyilvánított kívánságait és gondoskodni lehet sorsa fölöl. Az időnkint ismétlődő kegyetlenségek Krétában fölizgatják a hellén nemzetet, megakadályozzák társadalmi tevékenységét és zavarják államháztartását. Még ha lehetséges lenne is elfelednünk azt, hogy mi a krétaiak hitsorsosai vagyunk, velük egy törzsből, egy vérből fakadtunk, mégis ki kell jelentenünk a hatalmaknak, hogy a hellén állam hasonló megrázkódtatásokat nem tudna többé elviselni. Ezért hivatkozunk a hatalmak nagylelkű érzelmeire, kérve, hogy engedjék meg; hadd nyilatkozzék a krétai nép; mondja meg, hogy kíván kormányoztatni.

Azt a körülményt, hogy a görög kormány a hatalmak ultimátumára adandó választ a legvégső határidőig halogatta, egynemelyek oda magyarázván, hogy a kormány a visszavonulás módja felett kezd gondolkozni, a legilletékesebb helyről szerzett információk alapján kijelentjük, hogy ez a felfogás feltétlenül téves. A kormány első sorban arra törekszik, hogy minden perczet a mozgósításra használjon fel. Ez a legteljesebb mértékben meg is történt. Ugyanezért igyekeznek újabb javaslatok előterjesztésével a hatalmak tárgyalásait is elnyújtani.

Kétségtelen dolog, hogy a görög kormány vagyis a kabinet és a király teljesen megegyezik abban, hogy a mint a hatalmak Görögország ellen a legelső

kényszerintézkedést alkalmaznák, Görögország nyomban hadat üzenne Törökországnak. Nyomatékkal hangsúlyozzák itt, hogy népjogi szempontból a hatalmak semmiképp sem gátolhatnak Görögországot abban, hogy összes tengeri és szárazföldi hadait Törökország ellen fordítsa. Az összes görög hadihajók pontos utasítást kaptak, arra az esetre és a Macedónia belsejében biztosan várható felkelések mellett a macedóniai parton alkalmazandó operációk is figyelembe veendőek.

Krétát akkor aztán a hatalmakra, önmagára és — Vasszos ezredesre fogják bízni.

N a p r ó l - n a p r a.

Ceres panasza.

(Schillertől.)

Éled a természet újra?
Itt a bájos kikelet?
A napos halom kizöldül,
S a jég kérge megreped.
A folyók kék tüköréből
Felhőtlen ég mosolyog,
A zephir fuvalma enyhül
És rügyeznek a galyok.
A ligetben zeng az ének,
S a berek nimfája szól:
Im, virágid visszajőnek,
Csak leányod nincs sehol.

Ah, mi régen járok immár,
Keresve a föld színén!
Minden sugarát Titánnak
Gyermekemért küldtem én;
Egy se tért még vissza hozzám,
Mely hirt tudna mondani,
És a nap, ki mindent fellel,
Róla nem tud szólni.
Te vedél el tőlem, Zeus,
Vagy meghatva bábitól,
Plutó vitte el magához,
Hol az örök éj honol?

Ki lesz a komor folyóhoz
Bánatomnak követe?
Folyton evez át a csónak,
De csak halott száll vele.
Zárva minden idvezültnek
A halál zord birtoka,
S a mióta folyó a Styx,
Nem járta élő soha.
Ezer ösvény is viszen le,
De vissza egy sem vezet;
Szemeim elébe könyét
Ki elhozná, nincs követ.

Földi anyák, Pyrrha lányi,
Kiknek sorsa meghalás,
Siron át is követhetik
A drága gyermek nyomát;
Csak az égi isteneknek
Zárva Hádes éjjele,
Csak a menyelakót kiméli
Szigoru párkák keze.
Vessetek a fény honából
Le az éjbe engemet!
Kiváltságom kín szívemnek —
Avval ne törődjete!

Hol szigoru férje mellett
Trónol, oda szállanék,
És a esőndes árnyak között
Trónja elé állanék.
Ah, szeme, mely könnyázottan
Hasztalan esd égi fényt,
A távolban révedezve,
Anyja felé nem tekint;
Míg egyszer csak föltalálja,
S a két szív ölelkezik;
És részvétől elfogódva,
Maga Oreus könyezik.

Hin panasz! Hasztalan vágy!
Mindég egyformán halad
Utján a nap fénysekere,
S mit Zeus végzett, marad.
Ama sötét régióktól
Elfordítá ő fejét;
Lányom éj honába jutva,
Sohse nyerem vissza őt
Mignem a bús Styx hulláma
Aurora színében ég,
És Iris poklon keresztül
Terjeszti ki fényívét.

Nem maradt hát tőle semmi?
Emlékjelkép semmi sem,
Hogy most is szeretjük egymást,
Távolból is, szüntelen?
Nem köti-e örök érzet
A szülőhöz gyermekét?
A holtak és élők között
Nem létezik kötelék?
Nem, nem egészen hagyott el!
Nem váltunk örökre meg!
Hisz' egy nyelvet mégis adtak
Az örök nagy istenek!

Ha tavasz virági hullnak,
Észak zord fuvalmitól
A levelek halványulnak,
És pusztán áll a bokor:
Vertumnus dús szarujából
Veszem az életmagot,
A gabona aranymagvát,
S vele Styxnek áldozok.
Szomorun eresztem földbe,
Lányom szívére teszem,
Hogy helyettem tolmácsolja
Bánatom, hiv érzetem.

Ha aztán a Hórák táncza
Visszahozza a tavaszt,
A nap éltető sugára
Holtból életet fakaszt.
Csira, mely meghalt a szemnek
A föld hideg kebelén,
A színek derült honába
Tör vidoran most elé.
Mig a törzs az ég felé hajt
Éjbe vonul gyökere;
Ápolásán így osztog meg
Aether és Styx ereje.

Fele a holtak honában,
Fele élőkében él;
Drága hírmondók énnékem,
Édes hangok Styx felől.
És így, bár elzárva lányom
A borzalmas mély ölén,
A tavaszi friss rügyekből
Édes ajka szól felém:
Hogy távol az égi fénytől,
Hol bús árnyak szállanak,
Még szeretve dobban a szív,
Rejt a kebel vágyakat.

Hadd köszöntlek hát örömmel,
Ujuló rét gyermeki!
Kelyheteket árasztják el
Nektár tiszta cseppjei.
Sugárözönben fűrésztlek,
S Iris legszebb színeit
Festem gyöngé szirmotokra,
Minőkkel Hesper virit.
Lássa minden érző szív,
Tavaszi pompázaton,
S az ősz hervadt koszoruján:
Örömem és bánatom!

Fordította: Karem.

NAPI HIREK.

DEBRECZENI ELLENŐR.

1897. márcz. 1-ével új előfizetést nyitottunk lapunkra.

Előfizetési ára:

Márczius hóra	1 frt — kr.
1 től április 30 ig	1 " 67 "
" május 31 ig	2 " 50 "
" június 30 ig	3 " 50 "
" decz. 31 ig	8 " 50 "

Kérjük azon t. cz. előfizetőinket, kiknek előfizetése február hó végével lejárt, hogy azt minél előbb megújítani sziveskedjenek, lakásváltoztatás esetében pedig úgy helybéli, mint vidéki előfizetőinket kérjük, hogy előbbi címüket velünk közölni sziveskedjenek, nehogy a lap küldése fönnakadást szenvedjen.

Időjárás

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Márczius 10. —

— Változó felhőzet. — Hűvös. — Jelentékeny esapadék nélkül. —

— **Nagy tervek előtt** Az ujonnan szervezett építési bizottságra féltucat nagy munka vár, hogy szakértői megtalálják a kivitelhez a helyes irányt és módozatot. Márczius 13-án, szombaton d. u. 1/23 órakor tartandó ülésre nem kisebb fontosságú ügyek vannak kitűzve; mint az utczák szabályozása: az általános esztorna hálózat kiépítése; a városháza építése és a m. á. v. üzletvezetőségének kérvénye mozdonyvezetők számára 27 háztelek átengedése iránt. Egy egész új városrész alakulását jelenti ez a mozgalom, mely az Ispotály laposát szemelte ki a vasuti alkalmazottak állandó otthonául.

— **Egy érdemes tanár jubileuma.** A h.-nánási ev. ref. gimnázium tanárkarának Nesztora Kruchó Lajos e hónap 24-én tölti be H.-Nánáson keresztül küzdött tanárkodásának negyedik századra terjedő idejét. A magyar nemzeti kulturát mindig lángoló buzgalommal, igazi önfeláldozással szolgáló jeles tanfőú tiszteletű és volt tanítványai maradandó emlékü ünnepé akarják avatni ezt a nevezetes évfordulót. Mert ha valaki méltó az ünneplésre ebben a jubileumokból kifogyhatatlan századvégi korszakban, úgy Kruchó Lajos, a protestáns nevelésügy e fölkezt idealis, antik jellemű bajnoka egy kétszáz éves gimnázium új életre keltése, virágzóvá tévése által sokszorosan rászolgált arra, hogy a közelismerés és hála jubiláris ünnepet üljön az ő tiszteletére.

Mert ő volt az, ki midőn a hazai középiskoláztatás ügyét rendező 1883. évi XXX. törv. czikk nyomása következtében kénytelen vala a h.-nánási egyház bezárni középiskolájának V. és VI. osztályainak ajtajait, mely osztályokat egymaga megelőzőleg már több, mint 10 éven keresztül gondozott csodálatraméltó kitartással és buzgalommal, — ő volt az, — valósággal erőszakot téve végtelen érzékeny lelkületén, mely soha sem engedé meg neki, hogy a maga részére bárkitől bármit is kérjen, avagy elfogadjon, — igaz bánatai között abban keresett és talált vigasztalást, hogy a szülő városával az idő tájt csaknem egészen meghasonlott lelkes tanügyi barátot, boldogult Soós Gábort, kérő, esdeklő szavával arra bírta, hogy a roskadozó nánási gimnázium felsegélésére 60.000 koronát ajánlott föl s ez által lehetővé tette, hogy titkon sokszor megsiratott gyermekei: gimnáziumunk V. VI. osztályai rövid időn fölkelhettek halottaikból. Ő volt az, ki az imént említett nagy patronusnál egy ma már 30.000 koronánál is nagyobb összegre nőtt újabb alapítvány kieszközlésével elő-

készíté utját annak is, hogy e gimnázium tovább is sarjazzassék és a VII. VIII. osztályok megnyílását, e középiskolánknak főgimnáziummá fejlődését az utódok megérhessék. Ő volt az, ki Soós Gábornak ma is élő nővérét utólérhetlen tapintattal megtanította lelkesülni a magasztos tanügyi eszmékért s a jövedelme után fölvehető számítás alapján több mint 20.000 korona értékét képviselő „Soós Sára” harang létesítésével lehetővé tette, hogy a gimnázium tanszergyűjteménye és könyvtára már ma is megfelelő minden jogos követelménynek; — sőt midőn kieszközölte, hogy a fenkölt gondolkozásu tisztos matrona közel 30.000 koronát érő összes ingatlanait e gimnáziumnak ajándékozza, lehetővé tette azt is, hogy a nagy és szép álm: főgimnáziummá fejleszteni ez ősrégi vidéki kis gimnáziumot, mind inkább-inkább közeledhet a megvalósuláshoz. És ő volt az, ki midőn értesült, hogy az egyszerű, de nemes keblű nánási polgár, néhai Nagy Mihály, kinos aggodalmak között hánykódik halálos ágyán s nem tudja elhatározni magát, hogy egyébként jótékony célra szánt földi javait mely nemes ügy ol-tarán helyezze el: résztvevő szeretettel sietett a magára hagyatott aggastyán rideg lakására; meleg nyájas szavaival lecsendesíté a beteg öreg lelki izgalmaikat s a több, mint 20.000 koronát érő vagyont megint csak e gimnáziumnak szerezte meg. És ő maga is oda állott az áldozat hozók közé s mit szerény anyagi viszonyai között családjától ez ideig elvonhatott, visszaadta mind azt gimnáziumának, melynek javára ekként közel 200.000 koronát gyűjtván egybe, éreznél marandóbb, örök emléket biztosított nevének az intézet évlapjain.

A jubileuma rendezésére Nagy Elek, az érdemes tanár kartársá, a gimnázium mostani tevékeny igazgatója indította meg a mozgalmat, lelkes felhívást intézván a Kruchó Lajos nagyszámú tisztelőihez és volt tanítványaihoz, hogy annak nevére, aki egész életében a tettek embere volt, valamely nemes czélú alapítványt tegyenek és arezképeiket tartalmazó diszes albumot nyujtsanak át az ünnepelt férfinak. A szép ünnepélyt valószínűleg folyó évi április 11-én tartják meg.

— **V. H. Sz.** A debreczeni takaré- és hitelintézet részvénytársaság közgyűlése a vidéki hírlapírók szövetsége részére 100 frt adományt szavazott meg olyformán, hogy az összeg évi 10 frtos részletekben fizetetik be a szövetség pénztárába. A pénzüntézet adományának első részletét ma befizette.

— **Márczius 15-ike a helybeli izr. iskolában.** A helybeli izr. iskola, mint minden évben, úgy az idén is megünnepli márczius idusát. A tanulók eléneklik a Hymnust, a Szózatot, szavalnak hazafias alkalmi verseket, Kuthy Zsigmond leányiskolai igazgató pedig elmondja a márczius 15-iki eseményeket.

— **A színházi bizottság** holnap délután 4 órakor a városházán ülést tart, melyre két tárgy van kitéve: az Emke helybeli fiókegyületének kérvénye a színház átengedéseért az előkészületen levő műkedvelői előadás részére és a színházgató jelentése a színtársulat szervezéséről, a miről a direktornak szerződés értelmében márczius 10-ig kell beszámolni.

— **Az iparoskör közgyűlése.** Az iparoskör évi rendes közgyűlését 1897 évi márczius 14-én d. u. 3 órakor tartja meg a kör helyiségében, melyre a kör tagjai tisztelettel meghívotnak. A közgyűlés tárgyai: 1. az évi jelentés felolvasása. 2. A költségvetés megállapítása. — A kisorsolt

választmányi tagok helyének betöltése, tisztviselők és számvizsgáló bizottság választása. 4. A számadók részére a felmentvény megadása. Az elnökség,

— **Tizenhétből tizenegy.** Az aradi román (görög keleti) tanítóképző intézetében a múlt héten tanító képesítő vizsgálat volt, a melyre 17 jelölt jelentkezett. A tizenhét közül azonban csak három engedtek át, mert a többi tizenegy jelöltet visszavetette Varjassy Árpád tanfelügyelő, mivel sem a magyar nyelvből, sem a magyar történelemből nem tudtak megfelelő feleletet adni.

— **Villamos vasút Nagyváradon.** Régi kérdés már Nagyváradon a városi vasúté. Most egy konzorcium komolyan foglalkozik ezzel az ügygel. Annak a konzorciumnak ugyanis, mely a debreczen-nagyvárad villamos vasutat építi, az a terve, hogy megveszi a nagyvárad közúti vasutat is, a melyet villamos üzemre vezet be, valamint villamos vasutat épít Nagyvárad város főbb vonalain át. A társaság több megbízottja e czélból nemrég Nagyváradon időzött, hogy a viszonyok felől tájékozást szerezzen.

— **A kabai gyilkosság** ügyében ma tartotta meg a debreczeni kir. törvényszék a végtárgyalást, a melyen Bagonya Márton vádlottat szándékos emberölés büntetéseért és gyilkossági kísérletért hat évi fegyházra, tíz évi hivatalvesztésre, 25 frt és 70 frt temetkezési költség és 112 frt perkötség megfizetésére ítélte. A büntetésből hat hónapot kitöltetnek vett. Az elítelt és a kir. ügyész felebbeztek.

— **A kerületi betegsegélyző pénztár** 1885. évről felterjesztett zarszámadásaira nézve a kereskedelemügyi miniszter leiratban most értesítette a város tanácsát, hogy a zarszámadást megvizsgálta s azt helyesnek találta. A pénztár anyagi viszonyainak kedvezőbbé tétele szempontjából azonban utasítandónak tartja a miniszter az első fokú iparhatóságot, hogy a járulékok alapjául szolgáló átlagos napi béreket újból állapítsa meg s a kintlevő mintegy háromezer forintnyi tagilletményt hajtja be. Mint tudjuk az iparhatóság a pénztár igazgatóságával együtt az átlagos napibérek újból való megállapítását már korábban eszközölte, a tagjárulékok behajtása pedig folyamatban van.

— **Párbaj tanár és tanuló között.** Sárospatakon, melynek kollégiumában az ugynevezett modern irány az uralkodó, szemben a debreczeni orthodoxiával — mint egyik kassai újságból olvassuk — Ellend József főgimnáziumi tanár, tartalékos hadnagy és Gortvay Aladár joghallgató pisztolypárbajt vívtak. Egyikük sem sebesült meg. A párbaj oka heves szóváltás volt. Valóban ritka eset, hogy tanár és diák páros viaskodásra álljanak ki egymásnak.

— **Füvészkertben** a collegium mellett megrendelhetők és beszerezhetők. *Nemesített* 3—4 éves alma, körte, őszi barack, szilva, eseresznye és meggy fák. *Magról nevelt* alma, körte, vadonczok, gleditzia Acer regundó, Platonoides, Pseudo platanus és Campesztris, amerikai dió, vadgesztenye és különféle bokrok. — *Tülevelüekből.* Itt nevelt, tehát honosított vörös fenyő, selyem fenyő, lucz fenyő, virginiai ciprus. *Nemesített rózsafák,* 2—3 éves spárga gyökerek, nagy gyümölcsű számóczák, — chrysanthemum különféle fajok, teljesszegfü, árvácska planták és különféle üvegházi disznóvénnyek.

— **A Hatvan utcai gazdaság.** Márczius hó 14-ik napján délután 3 órakor a város-háza nagytanácstermében Koszorus Lajos elnöke alatt tartja meg évi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgyai lesznek: 1. Választmányi jelentés az 1896-ik évről. 2. Pénztárnoki és számvizsgálói jelentés a múlt 1896. évi pénztári állapotról s annak

folytán a pénztárnok és a többi tisztviselők felmentése. 2. Utcái felügyelő gazda és pénztárnok választás. 4. Három tagból álló számvizsgáló bizottság megválasztása az 1897-ik évre.

— **A debreczeni Izr. négyzetli** 1897. február 28-iki bál alkalmából felülfizettek: 3—3 frt: Biedermann József, Berger Fischbein Fanny, dr. Brüll Bertalanné, Erber Vilmos, Harstein József, Klein Jakabné, dr. Fejér Ferenczné, Katz Józsefné, Kandel Ferenczné, Mandel Mórné, Nagy Jakabné, öz. Kacs Kovics Ivánné, Jakobovits Aladárné, Várady Ignáczné, Varga Ferenczné, Weisz Mórné, Weisz Sándorné, Szalkay Zoltán Máté-Szalka), dr. Altman Béla, dr. Szántó Sámuelné. 2.50—2.50 frt: Boros testvérek, Erős Jakab, Steinberger Gyula. 2—2 frt: Baum Miksáné, Berger Henrikné, Czinez Zsigmondné, Braun Miksáné, Berger Jenőné, Darvas Izidorné, Elsner Henrikné, Fischer Adolfné, dr. Engel Ignáczné, Fried Lajosné, öz. Fried Károlyné, dr. Hütter Károlyné, Kellner Károlyné, Kellner Dávidné, László Albertné, Lederer Mártonné, dr. Moskovits Miksáné, dr. Kola Jánosné, dr. Freund Jenőné, dr. Kardos Samuné, Schwarcz Vilmosné (butorgyáros), Alter Sándor, Kohn József, Kohn Lajos, Klein Ignác, Gerber Herman, Rosenthal Dániel, Svarez Henrik, Goldstein Mór banküzlet, Löfkovits Arthur, Muraközy László, Falk Imre, Liechtschein Menyhért, Szilágyi Károly, Kemér Adolf, ifj. Schwarcz Vilmos, Weinberger Sándor, dr. Weisz Bernát, dr. Weisz József, Rosenberg Simon, Turay Farkas, Hegyi Mihályné, Fischer Emánuelné, öz. Hartstein Sámuelné, öz. Jakobovits Ignáczné, öz. Mandel Jakabné, Falk Árminné, Lustig Károlyné, Rosenfeld Jakabné, Rosenfeld Salamonné, Szántó Gyözőné, Rosenberg Albertné, dr. Örvös Lajosné, Sorger Margit, Weichinger Károlyné, Weinberger Lajosné, dr. Zichermann Adolfné, Folgár Gyuláné. (Folyt. köv.)

— **Állam nélkül.** Az egyetlen anarkista lap viseli e merész czímet. Szerkesztője dr. Schmidt Jenő filozófus, a ki teljesen Tolsztoj hívének vallja magát, csak hogy a míg eszményképe csupán önmagán érvényesíti elveit, addig Schmidt Jenő az egész világot szeretné „boldogítani” államfelforgató eszméivel. — Az ügyészség azonban beavatkozott apostoli munkájába és elrendelte az „Állam Nélkül” anarkista lap elkobzását.

Színház.

* **Orpheus az alvilágban.** Offenbachnak ez az örök értékű kedves operettje került színpadra tegnap színházunkban. A díszleteket igaz dícséret illeti, hanem aztán a két főszereplőnek ugyancsak ki kellett tennie magáért, hogy felejtse velünk az előadás gyarló voltát. Ez az operett Párisban a nagy Opera forcedarabja, pazar kiállításal és a darabhoz méltó előadással. A tegnapi előadásból pedig ugyancsak furesza benyomást nyertünk a darab értékéről. Orpheus remek hegedűsolója, (mely komoly koncertek programján nem ritkán fordul elő,) nemcsak elveszett a primhegedűs rossz izlése alatt, de hamis is volt. Egy grációsus-szerűben egy segédszínésznőt léptettek fel, ki aztán az összhangot rontotta mindenütt, a hol hozzáférhetett. Az egész szellemes parodia közönséges karzatdarabbá süllyedt, melyet az ehhez méltó közönség tapsolt meg. Az intelligencia csak *Ruzsinszky* Ilona pompásan sikerült decscendói és trillái után, valamint *Békessy* énekszámait után adhatta tetszésének zajos nyilvánulását. *Sziklay* jó volt, de tulzásba csapott. *Rubos* és *Locsarekné* szellemesen adták vissza *Hermest* és *Junót*. (S —.)

Táviratok.

— *A Debreczeni Ellenőr* saját tudósítójától. —

A krétai harczi.

Budapest, márczius 10. Belgrádból jelentik, hogy a tartalékosokat behívták. **Kaneában négy százezeret köztük sok gyermeket, megölték.** *Kandiában* a kapuknál a basi-bozokok harcolnak a felkelőkkel. Idáig 60 halott van. A várost felgyújtással fenyegetik.

Gyilkos cseléd.

Budapest, márczius 10. Nagy-Gajon a kereskedelmi miniszter jószágigazgatóját Schmiéd Nándort egy Bekecs Gyoka nevű cseléd mellbelötte. A gyilkost elfogták.

Négyszeres kivégzés,

Budapest, márczius 10. A múlt télen a Mester-utczában *Velkovic* Gitán kragejuváci marhakereskedőt *Kovács* János volt koresmáros, *Marosy* Sándor fővárosi iskolaszolga, *Szabó* Sándor ócsai napszamos, *Kis-Horváth* István gyári munkás meggyilkolták és kirabolták. A beösmérésben volt gyilkosokat a törvényszék **kötél általi halálra ítélte. Ezt a négyszeres ítéletet a kir. tábla helybenhagyta.**

A jog- és pénzügyi bizottság ülése.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, márcz. 10.

A városi jog- és pénzügyi bizottság tegnap délután 3 órakor *Vecsey* Imre tanácsnok elnöke alatt ülést tartott a városháza nagytermében, hol a következők voltak jelen az elnökön kívül: *Abrahám* László, *Nemes* Kálmán, *Márk* Endre, *Kernhoffer* József, *Miskolezy* Jenő, *Torday* Gábor, *Márton* Imre, *Konez* Elek, *Koszorus* Lajos, *Mayer* Emil és *Varga* Károly jegyző.

Az első fontosabb tárgy a Gönczy-egyesület kérvénye volt, melyben a Nagy-utca elején a *Várady*-féle ház előtt levő keskeny teleknek az egyesület elöljáróival való adományozását kéri a várostól. Egyben az átengedett tanfelügyelői lakás építéséhez szükséges téglanyagot is kéri. A kérvényt még tavaly beadták s a tanács azt a tisztügyésznek adta ki véleményezés végett. A főügyész a kérést nem tartja teljesíthetőnek. Az a telek mindössze 42'05 négyszögöl, tehát önálló teleknek nem alkalmas. Veszedelemes praecedens látna benne a többi telektulajdonosokra nézve. Ajánlja, hogy miután a telek olyan helyen van, hogy a szomszéd telektulajdonosok szívesen megváltják, ajánltassék fel nekik megvételre. Kitűnően beválnék árucsarnoknak is. A bizottság kimondotta, hogy a kért telek önálló teleknek nem alkalmas, sőt így szépitészeti szempontokból sem elfogadható, kéri tehát a tanácsot, hogy a teleknek másként leendő kihasználása iránt indítsa meg a tárgyalást.

Az állami anyakönyvi szolga ruhával való ellátását kérte. A bizottság nem javasolja.

Zemplémmegye átirt a városhoz, hogy a magyar gör. kath. püspökség felállítására iránti feliratát hasonszellemű felirattal támogassa. A bizottság egyhangulag hozzájárul.

A helybeli róm. kath. iskolaszék két új tanítói állomás rendszeresítéséhez évi 1200 frt segélyt kér a várostól. A kérvényben elmondják, hogy a növendékek száma nagyon felszaporodott, a parallel osztály felállítására új tanítói állások rendszeresítését tette szükségessé s ehhez kéri a várostól az 1200 frtos évi segélyt. Elsőben a főszámvevőnek ide vonatkozó jelentését hallgatták meg, aki

e jelentésében azt mondja, hogy a házi pénztár nem fizet tanítókat, ilyen rovatunk nincs. Ha fizet, azok községi s nem felekezeti tanítók. A bizottság hosszantartó tanácskozás után elhatározta, hogy javaslatba hozza a tanács előtt, mikép a régebben megalkotott, de működését máig sem teljesítő ama bizottság, mely a felekezetek részére adandó segélyek alapját képező arány megállapítására hivatott, még a májusi közgyűlés előtt küldessék s a mennyiben szükséges volna, egészítették ki, hogy a kérelemhez hasonló kérvények ügyében a felekezetek lélekszámaránya szerint megállapított segélyösszegek erejéig a kért adományokat teljesíteni lehessen.

A tiszántúli ev. ref. egyházkerület a debreczeni főgymnasiumban az I. és V. osztályokban parallel osztályok felállítását kéri. Szabó J. főszámvevő egyelőre nem mehet bele, míg vonatkozó ügyek nem tisztázódnak. Márk Endre ajánja, hogy miután már a multkor a főreáliskolának főgymnasiummá változtatása ügyében bizottság küldetett ki, bizassék meg az a bizottság ez ügyben is véleményadással. Nemes Kálmán ezt annyival is inkább elfogadja, mert a róm. kath. főgymnasium is nemsokára a megvalósulás stádiumába lép és akkor ahhoz képest lehet intézkedni. A bizottság elfogadja Márk Endre javaslatát.

A debreczeni Fröbel gyermekkert egy-lettel 18 évi működése után tavaly történt először, hogy 34 frt veszteséggel zárta az évet. Sok és hathatós érvet hozván fel kéri az egylet a várost, hogy 10 évre évenként 400 frt segélyt adjon a gyermekkert segítségére. Miután 4000 forintról van szó, Nemes Kálmán javasolja, hogy adassék ki az ügy a főszámvevőnek vizsgálatra és jelentés tételre. Hátha lesz is már elég óvoda. Márk Endre a kérvény modorát kifogásolja. A bizottság elfogadja Nemes K. javaslatát.

Palaticz Lajos burgundia-utczai háztulajdonos kéri háza 249 négyszögölnyi telkének eldarabolhatását. Az egyik drb. 179 négyszögöl lenne. A bizottság tűzrendészeti, közegészségi, szépítési stb. szempontokra tekintettel 6 szóval 5 ellen elhatározta, hogy az ügy adassék ki az építési bizottsághoz véleményezés végett.

A h.-sámsoni ev. ref. egyház templomépítéshez 100000 téglát kért a várostól. A bizottság javasolja a téglanyag megadását.

Harrach Mózes galicziai születésű, régibb idő óta debreczeni lakos kéri magát a város kötelékébe felvétetni. A bizottság a rendőrfőkapitányság jelentése alapján, mely szerint Harrach úgy közigazgatásilag, mint bíróiólág többször büntetett, izgága természetű, a tisztesség rovására nyereszkedő, (adókönyvecskéit be sem terjesztette), oly sok adóssága van, hogy a letéteményezendő összeget bizonyosan lefoglalják, nem ajánlja Hanachnak a községi kötelékbe való felvételt.

Ranunkel Herman, szintén a galicziai születésű posztókereskedő főtéren háza van szintén a községi kötelékbe felvétel iránt kérelmez. A bizottság 100 frt díj lefizetése mellett javasolja a felvételt.

Dávidházy János espereskérelmének a martinkai ev. ref. leányegyház gyámolitása iránt. Miután iskola építésről van szó s a nagy cseréről, mely Martinkával határos debreczeni gyermekek is bejárnak az iskolában, a bizottság javasolja, hogy először kérdeztessék meg mi és mennyi anyag szükséges s ahhoz képest adományozza a város.

Szunyogh Sándor, a guthi vadásztársulat elnöke, hogy a még csak 5 év múlva lejáráó bérletet, még 10 évre hosszabbítsa meg a város. A bizottság tekintettel arra, hogy a társulat a területen a fogoly, őz, fácán, elszaporítása s a duvadak pusztítása körül érdemeket szerzett, a kérelmet pártólág terjeszti a tanács elé.

A bizottság végül több segély iránti kérvényekre következő javaslatokat tett: a Versecz és vidékére alakult s a magyar nyelvet terjesztő egyesület céljaira tíz frt adassék. A mező-örvényesi ev. ref. lelkész javadalmazásának rendszeresítésére szükségelt alaptökéhez 25 frttal járuljon a város. A budapesti vakok intézetének tíz frt, az országos magyar központi színészegyesület nyugdíj intőzete javára ismét tíz frt adassék. Lépjön be a város háromszáz frttal az országos díjok egyesület kebelébe elsőrendű alapító tagnak. Ezt a háromszáz frtot öt év alatti részletekben helyezze takarékpénztárba s öt év után kamatok kamataival utalja a díjkegyesület nyugdíjosztálya részére.

Turisztikai vázlatok Máramarosból.

Irtá: Siegmeth Károly.

(Felolvasatott a „Jogász és tisztviselő egy-let”-ben) 1897 évi márczius 6-án.)

(Folytatás és vége.)

A Hoverlára való kirán duláshoz már több kitartás kell, ámbar ez sem jár valami nagy nehézséggel. A Hoverla legmagasabban kiemelkedő csúcsa az Oligocen Magura homokkőből és menilit palából, valamint a kréta-formatióhoz tartozó homokkővekből és palából felépült Csernahorának, a mely itt a határhegységet képezi Galiczia felé. A hegység romantikáját leginkább jellemzi a következő monda, melyet öreg vezetőm, Vaszil mondotta el, a midőn egykor csillagos nyári északán annak a kis tengerszemnek a partján tanyáztunk, a mely a Turkul tövében (1955 m.) kőtörmelék közzé van ágyazva: „Kedves uram!” így szólt az öreg, miután egy jót húzott az üvegből. „Ez a vidék itt körülöttünk nem volt ám mindig ily hepehupás; hajdanában termékeny, művelt lapály terült itt el falvakkal és városokkal. A nép azonban korhely volt és henye, még az Istenről is megfélekedezett; de meg is büntette az Isten: előhívatta az ördögöt s megparanászta neki, hogy pusztítsa el a vidéket. A sátán az öreganyjával és pokolbeli seregével menten hozzá is fogatta munkához, sziklát-sziklára halmozta s oly szörnyű falat építettek fel, hogy a testvér-testvérhez, a gyermek-anyjához, a barát-barátjához nem férhetett többé. A munka jól sikerült, és a sátánnak pokoli öröme telt benne. Mikor az emberek felébredtek, s meglátták a szörnyű művet, siránkozni és jajgatni kezdtek, de végre is rászánták magukat; az Isten anyjához folyamodtak közbenjárásért, ennek megeseit a szíve rajtuk s egy jó szót szólt a megtért bűnösök érdekében az öreg Istennek, aki aztán megis engedte, hogy az ördögi mű szörnyűségei valamikép el simittasanak. Hívására angyalok seregei szálltak a földre, s hozzá láttak a munkához, a vad sziklákat csakhamar zöld pázsit szőnyegek borították, melyeket pompás színű virágok tarkáztak. Másutt árnyas erdő támadt, melynek hűséből kristálytisza források csörgedeztek elő, vígan folyó patakka egyesülve a völgyben. Eljőttek az erdő vadai szomjukat oltani, a légben pedig a madárkák éneke szólalt meg Isten dicsőségére”. Így lett a Cserna-hora a hegyi ruthének mondása szerint, kedves, de egyszerű mint vadregényesvidék.

Körösmezőről a Lazeszesina völgyön a Kozmicseseki erdész lakig kocsin megyünk, innen lóháton a Kárpátégylet menedékházaig, a hol éjjelre megszállunk. Két nagy szoba és egy előszoba áll itt a turisták rendelkezésére, mely pompásan alszik az ember az illatos havasi szénán, s mily kellemes a beszélgetés a széles verendán! A menedékháztól egész a Jasinska, Kozmicseska hegyhátig még lóháton lehet menni, de a széles hegyhátból felszökő karesu Hoverla csúcsra már

gyalog kell felkapaszkodni, Fent gyönyörű kilátás tárul elénk a máramarosi Kárpátokra és Galiczia felé s busásan kárpótól a tulságosnak nem is mondható fáradságért. A hegyhátról föllehet menni a körösmezei Pietrosra (2022 m.) és a Turkulra is (1955 m.) a honnan a szikla törmelékek közül felesillámló apró tavakban gyönyörködhetünk. A geolog a morenokon tanulmányozhatja a jégkorszakbeli gleteserek nyomait. A botanikus és zoologus bőven gyűjthet, míg a turista a havasi rózsákban gyönyörködhetik. Lefelé a fehér Tisza völgyének is vehetjük utunkat, még pedig vagy a Mencsulnak Sulin felé vagy a Turkul aljában a hoverlai viz fogóhoz. Innen a fehér Tisza völgyén kocsin Bogdánba juthatunk s ha úgy tetszik a Popiván megmászásával befejezhetjük körutazásunkat.

Máramaros esodás hegyvidéke valóban méltó volna rá, hogy természetbarátok és turisták gyakrabban keressék fel, mert mindannyian bémértékben lehetnek ott üdülést és élvezetet.

CSARNOK.

Major Feri.

— Elbeszélés —

Irtá: Vántsá György.

(Folytatás.)

A hogy a századhoz beosztották „czugszfírei” ur Kovács szakaszába jutott, a ki épen falujabeli volt.

Kovács felügyelete alatt már nem volt olyan kemény a „profant”, mert ritkán küldötte őt a „rét”-re, s még ritkábban asztalok surlására, de annál gyakrabban eljártak meglátogatni egyik-másik háromszéki lányt, a kik ottan szolgáltak a jó módu szászoknál.

A gyakori látogatásnak az lett a vége, hogy utoljára Major egyedül is sokszor ellátogatott Sárdi Évához, a ki egyik városi szász hivatalnoknál lakott, mint „belső” leány.

A mily gyakori lett az Évánál való látogatás úgy ritkultak az Annához írott levelek.

Sárdi Éva két fekete szeme hamar megperzselt a Major szívet, mert igen gyakran és igen mélyen bele nézett azokba. Anna képe a feledékenységre ment.

Már a második év is a vége felé járt és épen a „manéberől” jöttek a katonák haza, midőn megjött a parancs, hogy minden szászadtól, az „abfórolás” után, azok közül, akik két évet szolgáltak 6—8 ember hazabocsátandó.

A szerencések névsora még nem volt összeállítva. Folyt a legénység között a találgatás, vajon kiket érhet a szerencse. Pár nap múlva megtudták azt is, mert a napi parancs alkalmával tudatták. A szerencések között volt Major káplár is.

Az első, a ki megtudta az öröm hírt Sárdi Éva volt, aki rögtön felmondott; nem akarván egy percig sem elmaradni az ő szíve bálványától.

Majornak a szíve erre a szóra, hogy szabad és haza mehet — nagyott dobbant. Eszébe jutott az otthon hagyott hű szerető, a kit ő úgy elfeledett. Eszébe jutott a jó szolgabíró ur, a ki kora gyermekévé óta nem úgy bánt vele mint cseléddel, hanem mintha családjához tartozó rokon lett volna. Eszébe jutott a tett ígért és kilátásba helyezett *kisborosnyai* boldog otthon. Küzdött magával, s hibásnak érezte magát, de a küzdelem csak addig tartott a míg meglátta Sárdi Évát, kinek két ragyogó fekete szeme ismét megbüvölte.

Sugár, karesu természetével oda simult a busongóhoz s csábító szavakat suttogott fülébe; puha kezével elsimitotta a homlokán lévő ránczokat és tüzes esőkjával rózsákat varázsolt sápadt arcára.

Nem tudott megszabadulni a bűnkörből melyet körülé Eva delejes karjai fontak.

A csábító czélt ért, a székely legények legügyesebbike az ő rabja lett.

Szeptember hónap utolsó napjai egyikén együtt mentek haza, azzal az elhatározással, hogy Eva haza megy a falujába, Major pedig nem megy vissza a szolgabíróhoz, hanem más helyen keres szolgálatot.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Hogy munkáljuk meg talajunkat tavasszal?

Kevés idő választja már el a gazdát attól, hogy tevékenységének színterére lépve, ismét kezébe vegye az eke szarvát s folytassa azon munkát, amely ugyszólván alapját képezi fáradozása sikerének. Kezdődik nemsokára a talaj előkészítése a tavaszi vetemény befogadására, nem lesz tehát czél nélküli emlékezetbe hozni mindama tényezőket, melyek talajunk tavaszi megmunkálásánál figyelembe veendőek; nem lesz czélitalan annyival is inkább, mert még ma napság igen sok gazda nem tartja a talaj művelést olyannak, mint a mely kellő körültekintést, gondot s figyelmet igényelne.

A talaj okszerű munkálásának áldásos befolyása több irányban érvényesül. A termés nagyságának fokozódása, a termelés költségének apadása s így végeredményben a jövedelem emelkedése mind oly jelenség, mely jórészt a talaj helyes művelésének következménye; — s bár a művelésnek czélja mindig egy és ugyanaz, annak véghezvitelénél különböző eljárásokat vagyunk kénytelenek foganatosítani, a termelésnél szerepet játszó tényezők sokfélesége miatt.

A gazdának e tekintetben öntudatosan kell eljárni s saját magának kell az égalji, talaj, üzleti stb. viszonyok mérlegelésével a talaj előkészítés rendszerét megállapítani.

Önként érthető tehát, hogy egy általános, minden viszonyok között használható recipét, a talaj előkészítő rendszerre nézve nem lehet adni; irányadóul szolgálhatnak azonban egyes elvek a következőkben:

A talajművelő eszközök megválasztását, illetve a végzendő művelet mineműségét illetőleg az a kérdés merül fel először, hogy részesült-e az illető talaj ősszel is megmunkálásban vagy se? s hogy később vetendő növény alá készítjük-e el a talajt, vagy pedig oly növény alá, melynek vetése a korai tavaszi időre esik?

Az okszerű talajművelés egyik vezérelve az, hogy minden tavasszal bevetendő terület még az ősz folyamán kellő megmunkálásban részesüljön; mert az őszi szántással tesszük talajunkat termékenyebbé, ezzel juttatjuk azt kedvező fizikai állapotba, ezzel szabályozzuk a talaj nedvességi viszonyait, irtjuk a gyomokat s lehetővé tesszük azt, hogy a tavaszi munkálatokat, vetéseket stb. kellő időben elvégezhessük.

Feltéve tehát, hogy a talaj ősszel meg lett szántva, a tavaszi szántás véghezvitele attól fog függni, hogy később vetendő növényt termelünk-e, összetömődésre hajlandó volt-e azon talaj, melyet ősszel megszántottunk s részesült-e trágyában.

Később vetendő növénynek minő pl. a dohány, a kender, a répa, a tengeri, a cizrok, a tavaszi szántás elkerülhetlen, mert a talaj a vetés idejéig annyira elgyomosodik, annyira összetömődik, hogy egy porhanyítóval, vagy egy fogas boronával nem vagyunk képesek talajunkat a vetésre kellően elkészíteni. — Ugyanez az eset áll fenn a természetből fogva összetömődésre hajlandó talajokról. Trágyázás-

ban részesült talajt pedig akkor szántunk meg tavasszal, ha a trágya a tél folyamán lett kihordva s elterelve.

Minden egyéb esetben, különösen Kassa vidékén ezélszerűbb a tavaszi szántást elhagyni s helyette a talajt csak megporhanyítani vagy a középmező járású extirpátorok, vagy a mély járású gruberek segítségével. Alkalmazzuk tehát az eszközöket száraz tavasszal bíró vidékeken és korai tavaszi vetéseknél. A talaj mélyebb rétegeinek nedvességét legtokéletebben akkor őrizzük meg, ha az ősszel megszántott talajt tavasszal megporhanyítjuk. Megbecsülhetlen szolgálatot tesz tavasszal a porhanyító, mert a talaj felületi megsikkadása után azonnal munkába állíthatjuk s így a vetéssel idejekorán elkészülhetünk.

Van rá eset, hogy tavasszal még porhanyítóra sincs szükségünk, hanem csupán egy fogasboronával is alkalmassá tesszük talajunkat a vetőmag befogadására. Ez az eset előáll akkor, ha a tél nagyon száraz volt s talajunk porhanyó, tiszta, gyommentes. — Ilyenkor nem is volna czélszerű porhanyítót alkalmazni, mert a talaj kevés téli nedvességgel bír.

Egész másképp műveljük meg azonban talajunkat akkor, ha az őszi szántás elmaradt. Ilyenkor kénytelenek vagyunk a talajt tavasszal megszántani és pedig lehetőleg a hóolvadás után azonnal; korai tavaszi vetésnél középmezőn, késői vetésnél először s eképen s a vetés előtt középmezőn, alkalmazván egyúttal a szántások között fogasboronát. Arra nézve, hogy ily eljárás nem nyújt oly eredményt, mint az, melynél a talaj ősszel is meg lesz munkálva, a gyakorlat elég példát nyújt. — Elkészünk a vetéssel, gyomos lesz a talaj, kedvezőtlen lesz a fizikai állapot s egyáltalán nem juttathatjuk növényeinket oly helyzetbe, mely rájuk nézve kedvező lenne.

Talaj művelő eszközeink közül nemcsak az említetteknek jut fontos szerep a tavaszi előkészítő munkálatok alkalmával, hanem a hengernek is; s alkalmazásba vesszük ezt akkor, ha száraz időjárásakor a csirázást akarjuk előmozdítani s ha a laza talajt a vetőgép munkájára, jobban mondva a vetőgép által tett kerékesapások kivethetőségére alkalmassá akarjuk tenni.

G. G.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részv.-társaság” közlése. 1897. márcz. hó 10-én.

Allamadósság :	
Magyar aranyjárdék 4%.	121.50 122.—
„ vasuti beruházási kőt. 4%.	122.— 123.—
„ koronajárdék 4%.	98.75 99.25
„ regále vált. kőt. 4%.	100.— 101.—
Oszttrák aranyjárdék 4%.	122.50 123.—
Egységes államkötvény 4%.	100.25 100.75
Tisza-szegedi 4%.-os nyer.-sorsj.	141.50 142.50
Részvények :	
Magyar hitelbank részvény	390.50 391.—
Oszttrák hitelbank részvény	356.20 356.40
Magyaripar-és keresk. bank r.	100.50 101.—
Sorsjegyek :	
Magyarjelzálogbank 4%.-os sorsj.	122.50 123.50
3-os	103.50 104.50
Oszttrák földhitel sorsjegy 3%.-os	116.— 117.—
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.25 10.75
Oszttrák	20.— 20.50
Olasz	12.25 12.75
Bazilika sorsjegy	6.75 7.25
Jó-sziv	3.90 4.30
Pénz nemek :	
Cs. és kir. arany	5.65 5.73
20 márkás arany	11.74 11.78
20 frankos arany	9.53 9.57
1 Sovereigns	11.99 12.03
Debr. I-só tkptr. 4%.-os zl.	99.— 99.50

Ingatlanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál. — (Folytatás és vége.)

9. Dári István 453. számú házának s ujosztású szántó földjének felerészét átruházza neje Tóth Juliánára 2000 frt értékben. (2317/97.)

10. Prém Ferencz és neje Süvöltös Juliánna csapó-kerti szőlőjüket a rajta levő épülettel megveszik Hegedüs János és neje Kevács Juliánna 1400 frtért. (2354/1897.)

11. Vilmányi Mihály és neje Szathmari Juliánna megveszik Nemes Bálint és neje Nagy Juliánna sesta kerti szőlőjüket a rajta levő paita és szüretelő edényekkel együtt 1225 frtért. (2370/97.)

12. Tóth István és neje Szabó Juliánna csapó-kerti szőlőjüknél 28 □ ölet tevő részét megveszik Kozma István és Kozma Juliánna 56 frtért. (2373/97.)

13. Fried Lajos 2124. sorszámu házastelkét megveszi Reichmann Ármin 22,000 frtért. (2411/97.)

14. Szép József megveszi Dobszay Mária, Dobszay Juliánna, Dobszay Eszter és Dobszay Sára közös tulajdonukat képező s összesen 10 hold 1456 □ ölei tevő ujosztású földjeiket 3880 frtért. (2316/97.)

15. Kiss József és neje Kecskés Juliánna 3663. sorszámu házukat és ujosztású földjüket megveszi Végh Mihály 1430 frt 26 krért (2422/97.)

16. Fischer Simon és neje Rosenberg Lina 2 hold 1300 □ öl területű szántóföldjüket megveszik Szilágyi Lajos és neje Dobszay Mária 900 frtért. (2433/97.)

17. Kádár Juliánna Balogh Istvánné 1244 sorszámu házának s összes ingatlanainak felerészét elajándékozta férjének Balogh Istvánnak 18900 frt becsértékben. (2598/97.)

Debreczeni városi színház.

Folyószám 166. Bérlet 128. sz.

Csütörtökön, 1897. márczius hó 11-én:

harmadszor:

A kis lord.

Vigjáték dalokkal és táncokkal 3 felvonásban.

Pénteken, 1897. márczius hó 12-én:

(bérletszünetben) először:

DEBRECZEN A HOLDBAN.

Nagy látványosság.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1896. október hó 1-től.

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:	6. p.
Budapest felé (gyorsvonat)	reg. 8 40
Budapest-Nagyvárad felé	d. u. 12 36
Budapest-Nagyvárad felé	este 10 31
P.-Ladány-Nagyvárad-felé *)	d. u. 3 48
P.-Ladányig (minden kedden)	déli 12 —
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este 8 15
Szatmár-M.-Sziget felé	d. u. 4 07
Szatmár-M.-Sziget felé	este 8 —
Szatmár-M.-Sziget felé	éjjel 8 05
Csak Szatmárig	reg. 5 30
Miskolcz-Kassa felé	reg. 8 25
Miskolcz-Kassa felé	este 8 10
Szerencs-S.-A.-Ujhely-Kassa felé	d. u. 4 02
H.-Böszörmény-Büd.	reg. 5 28
Sz.-Mihály-felé	reg. 5 51
(m. áll. v.-tól vásártérrel)	d. u. 3 57
(m. áll. v.-tól vásártérrel)	d. u. 4 10
Püzes-Abony felé (m. áll. v.-tól)	reg. 4 42
(vásártérrel)	reg. 5 —
Óhat-Köcs-Polgár felé m. áll. v.-tól	d. u. 4 12
(vásártérrel)	d. u. 4 24
Derecske-Nagy-Léta felé	reg. 8 35
Derecske-Nagy-Léta felé	d. u. 4 17

*) P.-Ladánytól gyorsvonat.

Debreczenbe érkeznek:

Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	8 47
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v.	este	7 09
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel	2 40
Nagyvárad P.-Ladány felől	reg.	7 40
Csak P.-Ladánytól	reg.	5 12
M.-Sziget—Szatmár felől	reg.	7 50
M.-Sziget—Szatmár felől	d. u.	12 16
M.-Sziget—Szatmár felől	este	10 16
Csak Szatmárról	este	6 58
Kassa—Miskolc felől	reg.	8 07
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől	déli	12 21

Debreczenbe érkeznek:

Kassa—Miskolc felől	este	7 50	
B.-Szt.-Mihály	vásártérre	reg.	8 09
	m. áll. v.-hoz	reg.	8 17
H.-Böszörmény felől	vásártérre	este	6 40
	m. áll. v.-hoz	este	6 49
F.-Abony felől (vásártérre)	d. u.	5 23	
F.-Abony (m. áll. v.-hoz)	d. u.	5 32	
Ohat-Kócs-Polgár felől (vásártérre)	reg.	7 50	
Ohat-Kócs-Polgár (m. áll. v.-hoz)	reg.	8 —	
Derecske—Nagy-Léta felől	reg.	7 25	
Derecske—Nagy-Léta felől	d. u.	8 18	

Budapestre érkeznek:

A reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gyv.	d. u.	1 50
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló szv.	este	8 10
Az este 10 ó. 31 p.-kor induló szv.	reg.	5 45

Budapestről Debreczenbe indul:

A délután 3. ó. 47 p.-kor érk. szv.	reg.	9 40
Az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gyv.	d. u.	2 15
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező szv.	este	7 05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező szv.	este	9 15
P.-Ladányig gyv. átszállással		

Bérekocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra:		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	—40	—30
¼ órára	—60	—45
Egy egész órára	—80	—60
Minden következő órára	—40	—30
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	—20	—15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	—50	—30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik	—	—
A temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	—60	—40
A színházból jövet	—80	—60
Bármely vasúti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	—50	—30
Éjjel menet vagy jövet kézi táskával	—80	—60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 kr. díj jár	—	—
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, cukor-gyár, légszesz-gyár, kertészeti egyesület és gőzmalomhoz menet vagy jövet	—50	—30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	—80	—60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	—50	—30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	—70
Minden következő órára	—60	—40
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
Minden következő órára	—40	—30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	—50	—30
Menet és visszajövet 1 órai várakozással	—80	—60
Minden további órára	—40	—30

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felölős szerkesztő: HJ. Ghy Ede.

Doering-szappan a bagolylyal.

használatban kétszerte tartósabb, mint a töltött szappanok, különösen kedvező hatással van az arczbőr tisztaságára és szépségére. A gyermekszoba és a női pipere nélkülözhetetlen kelléke. Mindenütt kapható darabonként 30 krajczárjával.

Árverési hirdetmény.

Vb. Leidenfrost Ármin csődügyében, a tömeghez leltározott s még el nem árusított: **fűszerárúk, festék, különféle ásványvizek, gépolaj** stb. árúknak, nyilvános árverés útján leendő értékesítését határozván el a választmány, van szerencsém közhírré tenni, hogy ezen árverés **f. márczius hó 12-én d. e. 10 órakor** fog a helyszínén eszközöltetni.

Tömeggondnok.

235-1-1

Tavaszi ruhakelmék

dus választékban raktárra érkeztek

Kunz József és Társa

cégnél

Debreczen, Kistemplom-bazár.

Visszamaradt szövetek tetemesen leszállított áron

197-100-19 adatnak el.

Női ruhák

a legizl. steljesebb kiállításban jutányosan s pontosan állítatnak elő.

Mintákkal készséggel szolgálunk.

Meghívás.

A Debreczeni Ipar és Kereskedelmi bank

XXX-ik rendes közgyűlését

1897. márczius hó 14-én délelőtt 10 órakor tartandja Debreczenben

az intézet saját helyiségében, melyre a t. cz. részvényesek ezennel meghivatnak, oly figyelmeztetéssel, hogy az alapszabályok 28-ik cikkének rendelete szerint részvényeiket a közgyűlés előtt 5 nappal az intézeti pénztárnál le kell tenniök.

Tárgysorozat:

1. Igazgatósági jelentés az 1896. évről.
2. Az 1896-ik évi számadások és mérleg s ezzel kapcsolatban a felügyelő-bizottsági jelentés előterjesztése után a mérleg megállapítása és a nyereség feletti intézkedés, végre az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadása feletti határozat.
3. Az alapszabályok 34-ik cikke értelmében a sorrendben kilépő két igazgatósági tag helyének három évre való betöltése.
4. A felügyelő-bizottságból kilépett egy tag helyének egy évre választás útján betöltése. Az évi jelentés és mérleg a közgyűlést megelőző 8 nap alatt a bank helyiségében az üzleti órák alatt megtekinthetők.

Kelt Debreczen, 1897. február 20-án tartott ülésünkből.

217-3-8

Az igazgatóság.

PACZELT JÁNOS

mag- és virágcsarnokában

mindennap **friss melegágyi saláta** és **hónapos retek** olcsón kapható,

továbbá

legjobb vetemény- és virágmagvak és **legszebb nyiló virágok,**

csokrok és koszorúk mind saját terméseim, legjutányosabb árban.

Kiváló tisztelettel

Paczelt János.

236-5-1